

Van de Redactie.

de mooie reeks, die wij aan het hoofd van dit artikel aanduiden. Wij hebben reeds gesproken over den tekst en met een enkel woord ook over de illustratie door Vaarzon-Morel. Nu deze bladzijden echter kunnen worden verlucht door specimen uit de behandelde werken met platen, willen wij niet verzuimen nog eens — en nu uitvoeri-ger — op het werk van Vaarzon-Morel te wijzen. Nieuwe prentjes verschenen, trouwens, en hier kunnen er een paar van worden gereproduceerd.

De teekenaar heeft — waarschijnlijk omdat hij voor kinderen werkt en misschien ook wel omdat het in zijn temperament ligt — vooral vermakelijk willen wezen. Hij heeft van het Oosten gemaakt zoo ongeveer wat Robida, in zijne illustraties van de *Cent nouvelles nouvelles*, *Le vieux Paris* en dergelijke werken heeft gemaakt van den oud-Franschen tijd. Het drukke in kleding van menschen en paarden, het grillige van gebouwen en meubels, het voor ons vreemde vooral heeft Robida getroffen. Als karikatuurteekenaar heeft hij

vooral oog voor de grappen der lijn. Vaarzon-Morel, van wien wij geene karikaturen kennen, verhoudt zich tamelijk tot het Oosten als Robida tot den ouden tijd, al is hij minder karikaturaal dan de Fransche teekenaar. Het is niet in hem opgekomen het ware Oosten te geven in zijn onthutsende mengeling

van blijheid en somberte. Wie ook maar een stukje van het Oosten heeft gezien, kent die tegenstelling, die overal den Europeaan treft. In duistere, overwelfde straten, heel nauw, met muren zoo goed als zonder opening en nergens een ongetralied venster, als waren

W. F. A. J. Vaarzon Morel, pinx.

ILLUSTRATIE UIT „UIT HET WONDERLAND”, DEEL III.

er enkel gevangenissen in zoo'n stad, op eens verblindende lichtplekken van hemel of straatvlak of plein en in dat licht het kla-roengeschetter van purper, geel, topaas, oranje . . . een paar lappen maar, doch een hooge weelde van kleur. Of de markten, onder gewelven van dreigende steenmassa's,